

TIS-

LE

2/2013

Kesän ensimmäinen

Kevät on aina ollut mielestäni paras vuodenaika. Sen ehkä tekee auringon lämpö talven kylmän viiman jälkeen tai ehkä jäiden sulaminen ja raikas tuuli mereltä. Rakastan niitä päiviä, kun huomaa, ettei ulos mennessä tarvitse pukeutua paksuun toppatakkiin ja ettei luennolle tarvitse enää juosta ulkoilman kylmyyden takia, vaan ihan puhtaasti kiireestä. Tai sitten sitä, kun herää sunnuntaiaamuna siihen, kun aurinko paistaa silmiisi, eikä enää pysty nukkumaan. Eikä se juurikaan haittaa, että vielä ulos mennessäkin aurinko sokaisee silmät niin, että tulee astuttua siihen lumen alta paljastuneeseen koirankakkaan.

Tietyllä tapaa kevääseen liittyy myös odottava tunnelma. Opiskelijat odottavat kesää, lomaa, koulun loppua ja kesätöiden alkua. Päivien lämpenemistä ja pitenemistä. Niitä iltoja kesäterassilla istuen, mökkiviikonloppuja, grillausta ja saunan jälkeen järveen pulahtamista. Tietysti me odotamme myös Wappua. Koittakaapa väitteen todisteeksi laskea, monestiko Wappu on tässä Tisleessä mainittu!

Onneksi kesän ja Wapun tapauksessa odotus palkitaan. Ainakin Wappu on tänä vuonna tulossa ja taitaa olla ihan kulman takana. Omasta mielestäni viimeistään Wappu myös aloittaa kesän, joka ei kyllä jätä tulematta, oli sitten kuinka sateinen tahansa. Nautitaan siis kevään viimeisistä päivistä! Nyt sinne kesän ensimmäisille, toisille ja kolmansille Alvari-kaljoille tai -jäätelöille!

Ella Potka,
päätoimittaja

Kuva: Ella Potka

Sisällys:

Pääkirjoitus	3
Puhina	5
Kipparin palsta	6
Neluricup	7
Kemiat kuntoon 2013	8
ABC-glamouria	10
Sinustako edaattori?	14
Linnunmaitoa Oulussa	16
NUSsimassa koko syksy	18
Vahtimestarit kunniajäseniksi	22
Eniten vituttaa tämä artikkeli	24
Hyvinvointipäiväkirja	26
Tisle vastaa	30
CanCan	33
Rakas labrapäiväkirja	35
Onko värillä väliä?	36

s. 16

ayy
s. 14

Tisle:

2/2013

Julkaisija:
Kemistikilta ry

Päätoimittaja:
Ella Potka

Toimittajat:
Elina Honkanen
Niklas Ilkka
Kia Lehti
Olli Leinonen
Iiro Perttula

Kiitokset:
Anni Karjalainen
Riitta Kujala
Otto Köylijärvi
Laura Rossi
Emilia Stenman
Niina Valkonen

Ulkoasu:
Ella Potka

Palaute:
tislelista@list.ayy.fi

Paino:
Picaset Oy, 100kpl

PUHINA

Nyt ollaan taas voiton puolella. Ollaan päästy yli ajasta, jolloin ulkona on yhtä pimeää kouluun mennessä kuin tullessakin. Hyvä me! Nyt edes herätys kahdeksalta ei tunnu pahalta kun ulkona on valoisaa (tai niin yritän ainakin huijata itseäni).

Seuraavana vuorossa onkin vuoden toinen kohokohta (Kondis on siis eka, daa): Wappu! Tänäkään vuonna fuksimajurilla ei ollut pokkaa olla järjestämättä sitä, mutta ehkä vielä joskus pääsemme nauttimaan SIKin kevätkarnevaaleista. Wappu on teekkarin parasta aikaa. Kaikki ovat hyvällä tuulella satoi tai paistoi. Ehkä tosin marginaalisesti paremmalla jos ei sada. Vaikka allekirjoittaneella edessä on jo neljäs (!) Wappu, niin ei siitä koskaan saa tarpeekseen. pHuksit kuitenkin muistakaa, että pHuksiwappu on vain keran elämässä (ette siis varmaan ole kuulleet tätä koskaan aiemmin), joten arvatkaa mitä pitää tehdä? Nauttia täysin siemauksin! Me muut kyllä varmasti osataan se jo, luottoa löytyy ;)

Wapun jälkeen ei kuitenkaan sovi pistää lomavaihdetta silmään sillä loppurutistus, viimeinen tenttiviikko, hämmöttää vielä edessä. Tsemppiä jo etukäteen kaikille sinne. Tenttien jälkeen suurin osa toivottavasti pääsee puuhaamaan kesätöiden pariin. Rankan työnteon ohella muistakaa hieman lomailakin. Ruskettukaa, hengailkaa kavereiden kanssa, uikaa, rentoutukaa! Haastankin teidät kaikki rusketuskilpailuun, se kuka on syksyllä valkoisempi kuin puheenjohtaja kruunataan killan kalkkilaivan kapteeniksi. Onnea kaikille kisaan tasapuolisesti!

Upeaa, unohtumatonta ja aurinkoista Wappua kaikille!

Elina

Kipparin viimoiset sanat

Niin se huhtikuu sitten tuli ja fuksimajuri on julistanut Wapun. Näin ollen vaikuttaa siltä, ettei kohta pHukseja enää ole ja oma virkanikin siten loppuu.

Kiitos huikeasta vuodesta teille, upeat pHuksit! On ollut mitä mahtavinta seurata teidän temmellystänne kohti teekkariuden saloja. pHuksivuotenne päättyy pian Wappuun ja sanonpa vielä kerran – Ottakaa siitä kaikki irti ja pHiilistelkää kaikkia sen tuomia mahdollisuuksia, sillä pHuksiwappu on vain kerran elämässä!

Vielä on edessä wappuviikon kujeilujen lisäksi pHuksispeksit sekä yöjäynä ja niiden jälkeen koittaa kauan odotettu hetki. Wapun aattona on aika painaa ikioma hohtavan valkoinen teekkarilakki päähän ja silittää sen sileäpintaista tupsua. Tätä hetkeä on kannattanut odottaa! Ylitsevuotavainen hypetyskään ei voi lieventää sitä tunnetta, minkä oman teekkarilakin päähän painaminen saa aikaan.

Lopuksi haluan vielä sanoa, että olen teistä ihan mielettömän ylpeä! Haikeaahan se on eläkepäiville siirtyä, mutta te jaksatte varmasti jatkossakin painaa samalla energialla teekkariuden polkuja pitkin ja se jos mikä piristää mieltä. Ja eiköhän se Laajalahden kylmä syleilykin virkistä entisestään.

Hauskan hullunkurista Wappua kaikille, pidetään fiilis katossa ja katto korkealla!

Kiittäen & kumartaen,
Emppu
Vanhempi pHuksikapteeni

Neluricup

Teksti: Anni ja Otto, tIEm IE

Neluricup 2013 alkoi lupaavasti ilmoistan täytyessä äärimmilleen ilmoviikon aikana. Cuppiin osallistui tänä vuonna huikeat 23 joukkuetta. Joukkueita oli niin runsaasti, että revin välillä hiuksia päästäni pelijärjestelyjä miettiessä. Sain kuitenkin pitää hiuksensa ja päädyttiin järjestelyyn, jossa lohkopelien lisäksi pelattiin puolivälierät lohkojen parhaiden joukkueiden välillä. Tuttuun tapaan pelien pelatuksi saaminen osoittautui hankalaksi ja tulostaulukko virui kiltiksen seinällä tyhjänä. Surullista. Kuitenkin viimeisellä lohkopeliviikolla joukkueet intoutuivat pelaamaan ja pääasiassa ne joukkueet, joita jatkoon pääseminen kiinnosti, pääsivät puolivälieriin.

Meidän joukkue, tIEm IE, lähti yhtenä suurimmista ennakkosuosikeista Neluricuppiin. Olimmehan olleet syksyn Coronacupin kaksi parasta. Lohkopelien alettua emme saaneet pelejä pelattua, onhan neljän hengen saaminen kiltikselle oikeaan aikaan vaikea tehtävä. Kuitenkin viimeisen viikon aikana saimme pelattua pelejä 4/5 ja puhtaalla sarjalla jatkoimme puolivälieriin, josta selvisimme helposti jatkoon. Suunnitelma eteni raiteillaan.

Finaalipäivä.

Veimme coronatavarat PT:n yhdistystilaan, tarkistimme että pöytä on suorassa ja aloimme katsomaan vanhoja CanCan-videoita. Näin pääsimme oikeaan fiilikseen, jolloin mestarillisia cuppilyöntejä tulee koko ajan. Katsojat kokeilivat pöydän kunnon pelaamalla näytöspelin ja illan seremoniamestari laittoi mikit selostuskuntoon. Anni oli laittanut suuret herkut esille ja illan ensimmäinen peli oli valmis alkamaan. Paras pHuksijoukkue, Marsun kenkä (Aarni Ojanperä ja Juho Vihonen), laittoi Kahvimorsot (Sakari Poikkimäki ja Mikko Laine) eli joukkue Maken ja Röpäleen karvat tiukille ensimmäisessä välierässä. Kahvimorsot tanssivat kuitenkin itsensä finaaliin, mutta vain kahvipavunhienolla erolla. Me kohtasimme Teollisen Paskan eli Paavo Mälkösen ja Jussi Mikkolan. Luulimme marssivamme helposti finaaliin, mutta turpaan tuli 0-2. Oma lyönti ei kulkenut ja Annillakaan ei ollut paras flow päällä. Pronssipeliin kuitenkin skarppasimme ja murskasimme pHuksijoukkueen yhden erän kamppailussa. Näin saimme edes jotain lohdutusta. Finaalipelissä taustalla soi Kahvimorso, mutta pavut eivät oikein jauhuneet kunnolla ja Teollinen Paska karkasi 2-1 johtoon. Neljännessä erässä teollisuus jyräsi ja näin Paavo ja Jussi voittivat ensimmäisen Corona-tittelinsä ja pullon samppanjaa mieheen. Mieleen tahtumasta jäi loistavat lyönnit ja UhÄhUhÄhUh.

Paras pHuksijoukkue, Marsun kenkä (Aarni Ojanperä ja Juho Vihonen), laittoi Kahvimorsot (Sakari Poikkimäki ja Mikko Laine) eli joukkue Maken ja Röpäleen karvat tiukille ensimmäisessä välierässä. Kahvimorsot tanssivat kuitenkin itsensä finaaliin, mutta vain kahvipavunhienolla erolla. Me kohtasimme Teollisen Paskan eli Paavo Mälkösen ja Jussi Mikkolan. Luulimme marssivamme helposti finaaliin, mutta turpaan tuli 0-2. Oma lyönti ei kulkenut ja Annillakaan ei ollut paras flow päällä. Pronssipeliin kuitenkin skarppasimme ja murskasimme pHuksijoukkueen yhden erän kamppailussa. Näin saimme edes jotain lohdutusta. Finaalipelissä taustalla soi Kahvimorso, mutta pavut eivät oikein jauhuneet kunnolla ja Teollinen Paska karkasi 2-1 johtoon. Neljännessä erässä teollisuus jyräsi ja näin Paavo ja Jussi voittivat ensimmäisen Corona-tittelinsä ja pullon samppanjaa mieheen. Mieleen tahtumasta jäi loistavat lyönnit ja UhÄhUhÄhUh.

p.s. Meidän suunnitelma onnistui loistavasti. Nyt meillä on tältä vuodelta ykkös- ja kolmossijat Coronasta.

Kemiat kuntoon 2013

Kemiat kohtasi tänä vuonna Turussa, jossa Eero, Jukka ja Olli edustivat Kemistikiltaa kunniakkaasti ja arvokkaasti. Matkustimme siis eräänä helmikuuisena torstaina Turkuun käyttäen hyväksi VR:n laadukkaita palveluita. Matkaseuraksi tälle kunnianhimoiselle retkelle saimme Vuorimieskillasta Sinin ja Sariannan. Turussa Otaniemen-retkikuntaamme liittyi myös joukko puulaisia, joista erityisesti Kimmo teki kuuleman mukaan turkulaisiin lähtemättömän vaikutuksen jo ensimmäisenä iltana.

Matka Turkuun sujui varsin mukavasti, vaikka matkustaminen Espoon keskuksen läpi Intercityllä aiheutti matkaseurueessa lievää hämmennystä ja pelkoa. Perille päästyämme emme oikeastaan tienneet, mihin suuntaan pitäisi lähteä, joten päätimme hakea läheisestä Subwaystä evästä. Majapaikkana toimi myös syksyiseltä kotimaan pitkältä tuttu Uusi-S/Uu-sis/Uu-Sis/Uus-Is-S. Saavuimme ilmeisesti majapaikkaan peräti ennen turkulaisia isäntiämme, koska siellä tapaamamme turkulaiset halusivat ohjeistaa meitä paikan siivoamiskäytännöistä. Kerroimme kuitenkin heille, että me ei siivota edes kotona.

Siivousuhan väistyttyä hankimme läheisestä lähikaupasta nopeasti nestetasapainon ylläpitämiseen tarvittavia tarvikkeita ja ryhdyimme rohkeasti minglaamaan muiden paikalle saapuneiden kohtaajien kanssa. Jossain vaiheessa iltaa tuli aika lähteä kävelemään illan tervetuliaisbilejuhliä kohti. Ulkoilma oli mukavan raikas ja kävelymatka bilepaikalle tuntui varsin mukavalta.

Tervetulopippalot järjestettiin turkulaissessa rakennuksessa, joka sopi erinomaisesti bileiden järjestämiseen. Oli vanhanmallisia junanpenkkejä ja poppivehkeitä. Meininki oli niin hyvä, että jopa allekirjoittanut intoutui reivaamaan ihan kunnolla. Ilmeisesti kaikki eivät kuitenkaan olleet samaa mieltä, koska jossain vaiheessa iltaa suuri osa porukasta liukeni johonkin turkulaiseen yökerhoon viettämään Tissi ja viiksi -bileitä. Minä sen sijaan palasin majapaikkaan saunomaan, koska humalahakuinen juominen on jotenkin niin old and busted.

Seuraavana aamuna kävelimme Turun yliopistolle kuuntelemaan luentoja lääketieteestä ja biotekniikasta. Olen varma, että biotekniikkaa pääaineenaan lukevat olisivat kuunnelleet luentoja alusvaatteet litimärkinä. Olisi varmaan kannattanut lähteä mukaan. Vapaita paikkoja oli kuitenkin jäljellä vielä seitsemän (7). Ihan täyttä biojargonia luennot eivät kuitenkaan olleet, sillä yhdellä luennolla oli kalvo, jossa oli kuva kakkaavasta lampaasta. Tai saattoi se olla myös vuohi. Luentotauolla meille myytiin haalarimerkkejä, joita sai ostaa jos oli kyseisen ammattiliiton (ei TEK) jäsen. Tauolla tarjottiin myös kahvia, mehua, pizzaa ja Berocca.

Kun luennot oli luettu ja lounas syöty, lähdimme bussikyödeillä kohti excukohteita, joita oli kaksi: Orion ja Bayer. Näistä kahdesta Kemistikillan urhea edustusryhmä valitsi Bayerin, koska olimme tutustuneet Orioniin jo syksyllä. Bayerin-excu oli varsin mielenkiintoinen. Ainakin kierukat tulivat tutuiksi. Ikävä kyllä kolmen tunnin ekskursioiden aikana emme päässeet tehdaskierrokselle, koska ilmeisesti tehdaskierrosta ei oltu pyydetty.

Excujen jälkeen palasimme majapaikkaan, jossa valmistauduimme iltajuhlaan, johon menisimme illalla. Valmistautumiseen kuului muun muassa saunomista ja vaatteiden vaihtamista. Illalla lähdimme iltajuhlaan, joka järjestettiin Kären-nimisessä paikassa. Kären oli varsin hieno paikka ja ilmeisesti siellä on järjestetty esimerkiksi vuosijuhlia. Ainakin juhlasalin seinää komisti varsin komea maalaus. Ikävää Kärenissa oli se, ettei siellä saanut nousta tuolille seisomaan.

Iltajuhlassa saimme tutustua turkulaiseen satsikulttuuriin ja saimme selville, että turkulaisilla sitseillä ei juoda viiniä. Tämä siitä huolimatta, että jokaiselle juhlijalle oli katettu viinilasi. Emme kuitenkaan antaneet tällaisten pikkuseikkojen häiritä vaan satsasimme totuttuun tapaan. Jatkoilla meno oli vapautuneempaa ja tuoleillakin sai seistä. En tosin ole varma kiinnostiko tuolilla seisominen ketään enää, kun se oli sallittua.

Jatkoilla oli hauskaa ja siellä tuli viihdyttyä tovi jos toinenkin. Ennen pitkää tuli kuitenkin aika lähteä kohti majapaikkaa. Halusimme kuitenkin tutustua paikalliseen ruokakulttuuriin ennen nukkumaanmenoa, joten ostimme Hesburgerista purilaiset. Tapahtuman viimeisenä aamuna järjestettiin sillis majapaikassa, joten sillikselle ei tarvinnut kävellä. Emme kuitenkaan ehtineet olla silliksellä kovinkaan pitkään, koska matkamme jatkui kohti Helsinkiä ja Kondensatiota.

Kaiken kaikkiaan Komiat kehtaalla oli jälleen melkoisen mielekästä verkostoitua. Ensi vuoden Kemiat kohtaa tulee kuitenkin olemaan ainakin monta kertaa parempi ja huikeampi, koska se järjestetään Otaniemessä. Jos sen järjestämistä varten saadaan jonkun sortin toimikunta kokoon. Saas nähdä miten käy.

ABC! glamouria

Paavo yrittää asullaan peittää talven aikana kertyneitä kiloja ja alleja. Asun alaosa kuitenkin paljastaa Paavon seksuaaliset mieltymykset PVC-muoveihin. Viimeistään katseesta huomaa, mitä määrätietoinen Paavo on tullut tänään hakemaan. Sitä hyvää. Mustaa kyrpää.

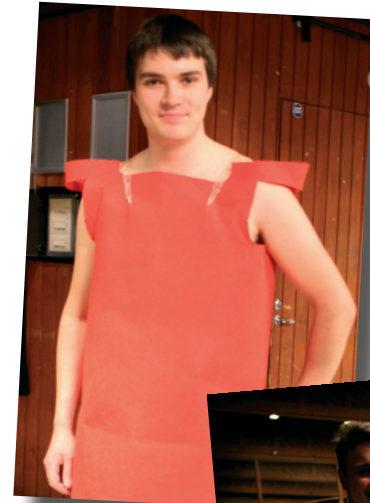
Empun kengät ovat suoraan Novel-len pikkukylästä ranskasta käsintehtynä. Yksityiskohtia selkeästi korostettu pelkistetyllä kreikkalaistyyllisellä asulla. Laukku suomalaista kaupallista designia. Kulttuurisekamelskaa on ehkä vähän liikaakin. Säärikarvat olisi kannattanut ajella. Fetissit ovat hienovaraisesti esillä pehmustetussa anusantennissa.

Iiro on selkeästi lähtenyt kommandona liikkeelle. Pilvinen kuosi kuvastaa pienen kukkahattutädin ja puutarhaharrastuksen heräämistä. Mielentilakaan ei selkeästi ole skarpein. Roba onnistui hyvin pukeutumaan itseensä. Harmi, että yritys jää puolitiehen. Olisi sietänyt tatuoida loppuun asti. 50% suit up.

Maunu on selkeästi tullut juhliin suoraan Alepan lastauslaiturilta. Sinivihreä hamekin antaa ymmärtää, ettei spurgujen päihteitä maksettu rahalla. Melkoinen vaimari statement tässäkin. Kun nainen lähtee messiin alkaa ns. pullanleivonta. Urheilijalasitkin viittaavat Matti Nykäseen. Mustaakeltastamustaakeltasta.

Isäntä pukeutuu ronskisti tynnyriin. Pikkumusta on viety uudelle levelille kemman tuuissa väreissä. Haalaritkaan eivät istu, joten miksi teekkarimekonkaan täytyisi. Otto on selkeästi ylpeä tasapaksuista muodoistaan.

Heksi on asullaan hakenut Herkules-ta avaruudesta, taisi voimat kuitenkin jäädä jumalisältä hankkimatta. Tässä on jo glamouria, kunhan saisi tissit kuntoon.

Kia pukeutuu viiksiin. Asussa on transseksuaalinen meininki, onkohan kyseessä itsensä hakeminen vai kannanotto seksuaalivähemmistöjen oikeuksiin. Viiksekkäät naiset ovat ehkä sittenkin ok. Kunhan on viikset, mies tai nainen, ei ole niin justinsa. Fetissi viiksiin.

Eeron asussa on herkkyyttä. 13-vuotias Aleksi on lähtenyt seikkailuun pelastamaan prinsessa Persikkaansa. Toivottavasti matkalla ei turvauduttu liiaksi vihreisiin sieniin. Lämpöä löytyy.

Anni on "svenska talande bättrefolk", ja blondit hiuksetkin sen osoittavat. Tänään lähdettiin selkeästi hakemaan kauniimpaa kieltä puhuvia seiloripoikia. Ilme kertoo sitsien kielen tulleen kuitenkin yllätyksenä. Helppo ja varma.

Egypti saapui kylään suoraan haudasta mummien kirouksen muodossa. Matti selkeästi tykkää sitomisleikeistä. Ei selkeästi rikkain mummio, kun ei koko pukuun ollut rahaa, vaikka oma pyramidi löytyykin housuista. Nännit piilossa eli siveellisyyttä löytyy.

Lotta:
Musta jätesäkki.

Alfasotka liittää. Tyko ei ole mikään ovimatto kuitenkaan vaan työtuoli. Ei voi talloa, vaan istua. Tykkää olla alla.

Expert peniksen kohdalla. Hin selkeästi viestittää kohteena oleville naiselle ja miehelle peniseksperttiyttä. Ujot vatsalihakset korostavat tissejä. Mahtipontinen viitta eli selkeästi kova supersankari. Peti on aina valmiina. Ei tarvitse kysyä meille vai teille, vaan tässä ja nyt.

Iiro on selkeästi innostunut teemasta ja etumuskin pullottaa sitä mukaa. Asu on varsin snobi, mutta alaosa kompensoi. Urbaani kohtaa ruraalin. Kärähtänyt valomiekka (if you know what i mean) ei yhtään paranna yleisasua.

WAPPUHUMU WAPPUHUMU WAPPUHUMU WAPPUHUMU WAPPUHUMU!

Malta vielä hetki sen skumpan kanssa ja lue, mistä kaikki ensi syksynä puhuvat.

SINUSTAKO EDAATTORI ?

Teksti: Riitta Kujala

Kuva: Noora Laak

Mikä edaattori, mikä se sellainen on? Edaattoriksi kutsutaan Aalto-yliopiston ylioppilaskunnan edustajiston jäsentä. No mikä se edustajisto sitten on? Edustajisto on ylioppilaskuntamme korkein päättävä elin, samaan tapaan kuin kunnissa on valtuusto ja Suomessa eduskunta.

Miten edaattoriksi pääsee? Edustajiston kausi on kaksi vuotta ja uudet 45 jäsentä valitaan joka toinen vuosi järjestettävillä vaaleilla. Seuraavat vaalit koittavat jo ensi syksynä, loka-marraskuun vaihteessa. Päästäkseen edaattoriksi, on ensin asettauttava ehdolle. Kuka tahansa Aalto-yliopiston opiskelija voi lähteä ehdolle – sinäkin! Ehdolle asetutaan jo alkusyksystä, joten ole tarkkana tiedotuksen suhteen ja bongaa DL:t ajoissa.

Mitä edustajisto sitten tekee? Edustajisto määrittää ylioppilaskunnan toiminnan ja kehityksen suunnan. Vastaa siis kysymykseen, mikä ylioppilaskunnan pitäisi olla. Edustajisto myös valitsee AYY:n hallituksen ja sen puheenjohtajan. Taloudellises-

”Vaikka et lähtisikään ehdolle, voit silti äänestää vaaleissa!”

ti merkittävät asiat kuuluvat edustajistolle. Tänä keväänä on muun muassa päätetty JMT 1:n peruskorjauksesta sekä uuden osan rakentamisesta Ossinlinnaan – yhteisarvoltaan noin 10 miljoonan euron potti siis.

Ylioppilaskunnan kulttuurin kehitys on myös yksi edustajiston kiinnostuksen kohteista. Kokouksissa on monesti käyty keskustelua esimerkiksi teekkari- ja aaltotapahtumien tasapainosta. Olisiko sinulla sanasi sanottavana tähän keskusteluun?

Eivätkö nämä nostot vielä sytytä? Ei se mitään, sillä jokaisella edaattorilla on myös oikeus ja velvollisuus tuoda keskusteluun juuri itselle tärkeitä asioita.

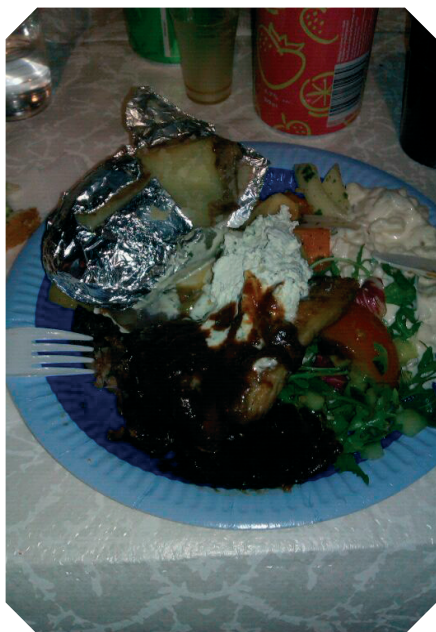
Nyt, taputa itseäsi selkään ja onnittele onnistuneesta lukuhetkestä sekä valistuneesta päätöksestä lähteä ehdolle (tai ainakin äänestää vaaleissa). Kerro tästä myös kaverillesi, jotta hänkin äänestäisi tai lähtisi mukaan kisaan.

Stay tuned!

Linnunmaitoa Oulussa

Oulun yliopiston Prosessikilta ry järjesti maaliskuussa vuosijuhlasilliksen. Olimme kuulleet, että luvassa olisi aikamoisen huikeat pirskeet, joten päätimme lähteä Ouluun. Matkustimme sinne mukavasti lentokoneella. Perillä veimme matkatavarat majoitukseen ja opettelimme käyttämään vuodesohvaa. Vuodesohvan salojen paljastuttua matkustimme onnikalla Oulun keskustaan.

Matkan tavoitteena oli vuosijuhlalahjan löytäminen. Ja löytyihän se. Artturi osti myös hiuslakkaa. Ostokset tehtyämme kävimme muun muassa tervehtimässä Toripoliisia odotellessamme hampurilaisravintolan aukeamista. Kellon lähennellessä yhtätoista muodostimme imagojonon Kauppuri 5:n ovelle ja ovien avauduttua ruokailimme. Hampurilaiset olivat hyviä, ruokaorgasmi/5, suosittelimme.

Tarjoilut ovat kertakaikkiaan mitä erinomaisimmat. 19:07 ✓

Lihassa oli luita ja haarukka katkesi. 19:10 ✓

Elinan sormet on ihan ripsirasvassa ja kasvissyöjät on pellejä.
T. Elina 19:35 ✓

Vottu miten pelottavaa. Joku nainen tuli kysymään että haluanko boolia vaikka justiin olin hakenut lisää. 20:32 ✓

Booli loppuu pian. Paitsi joku tais lupailla lisää 20:41 ✓

Elin ratsastaa kuin vanha tekijä. 20:45 ✓

Turnajaisissa. 20:45 ✓

Ja Elina ja Milla voittaa kuulemma. 20:49 ✓

Palju on paras 23:13 ✓

Ja sauna 23:13 ✓

Mutta ennen kaikkea palju 23:13 ✓

Turri on superjuovuksissa. 23:16 ✓

Skumppamunkki 23:16 ✓

Olen ylhäällä. Täällä tinakengät ei sula. 23:25 ✓

Myrsky repi puuuita taivas salamoii. 23:35 ✓

Petri Laaksonen on paras. 23:36 ✓

Itse vuosijuhlasilliksellä meno oli vauhdikas ja tarjoilut olivat erinomaiset. Seuraavat Whatsapp-kuvankaapaukset välittäkööt juhlatunnelmia jälkipolville.

Tämän kaiken lisäksi juhlilla tehtiin myös lähempää tuttavuutta keppihevosten kanssa. Paljussa oli vallan mahdolloman mukavaa, vaikka paljuksit olivatkin kateissa.

Paluujunamme Helsinkiin lähti noin kello 23, joten meillä oli koko päivä aikaa istuskella Prosen kiltiksellä katselemassa hassunhauskoja videoita Youtubesta. Esimerkiksi Markorepairin tuotanto tuli meille tutuksi päivän aikana. Päivän aikana kävi myös ilmi, että illalla järjestettävään Pool Partyihin olisi vielä paikkoja jäljellä. Me ilmoitautuimme vapaaehtoisiksi saman tien. Kuvia Pool Partyilta voi katsella vaikka Oulun tekkariyhdistyksen internetsivuilta. Killan edustajien takaraivoja näkyvät ainakin kahdessa tai kolmessa kuvassa.

Oulun Eedenissä pulikoituamme suuntasimme bussikyydillä ensin Oulun keskustaan, jossa haahuilimme ympäriinsä ruokaa metsästäen. Masut täytettyämme kävelimme rautatieasemalle ja junaan ja valmistauduimme n. 12 tuntia kestävään kotimatkaan. Matka oli hauska ja riemukas ja suosittelen yöjunia ilman nukkumapaikkoja ihan kaikille aina. Kiitos kaikille proselaisille, jotka olivat jollain tavalla osallisia meidän viihtymiseemme. Kiitos myös niille, jotka järjestivät Pool Partyt. Oli aika huikeeta.

NUSsimassa koko syksy

On heinäkuun 31. päivä kun iloinen joukko Aallon opiskelijoita lähti kohti uusia seikkailuja maailman toiselle puolelle. Kohde: aina aurinkoinen = hikinen Singapore! Syksyn aikana tapahtui jos jonkinmoista ihmetystä, kummastusta ja naurua aiheuttavaa kummellusta ja kokemusta. Tässä raportissamme aiomme hieman valaista muutamia mieleen tulleita muistoja kuvien kera.

Koulun käynti NUSsissa (National University of Singapore) oli työlästä, mutta kuitenkin erittäin opettavaista ja professoritkin olivat aidosti kiinnostuneita oppimisestamme. Yhden kurssin puitteissa pääsimme tutustumaan vedenpuhdistamoon. Ainut miinuspuoli exquussa oli, ettei kukaan tarjonnut kahvia ja pullaa. Singapore on hyvin vauras maa, heillä on varaa tehokkaaseen ilmastointiin. Siksipä myös luokkahuoneet olivat hyvin vilpoisia, jolloin villasukat ja pitkähihainen tulivat tarpeeseen. Paikalliset opiskelevat paljon, mutta tehokkuudesta ei voi sanoa samaa. Vaikka matkustimme lähes joka toinen viikonloppu, pärjäsimme oikein hyvin (=kaikki kurssit läpi!!)

Koska opiskelijat Singaporessa halusivat aina saada parhaimmat arvosanat, on heille suotu mahdollisuus raataa yötä päivää paikallisella Maarilla viikon verran ennen tenttiviikkoja. Me suuntasimme tällöin 5 päiväksi Tokioon. Aasialainen kulttuuri aiheutti syksyn aikana hämmennystä useaan otteeseen ja Japanistakin olimme lukeneet ja kuulleet vaikka mitä. Japanin loman aikana tutustuimme erilaisiin vesisoihin ja niiden monipuolisiin toimintoihin. Toimintoihin kuului mm. etusuihku, taka-

suihku, renkaan lämmitys, taustaaänet ja kuivaus (testasimme kaikki). Näimme paikalliset häät, paljon ihmisiä kimonoissa, söimme sushia sekä suklaabanaaneja kermavaahdolla. Kukaan ei puhunut englantia, mutta se ei menoa haitannut ja lisäksi ihmiset olivat erittäin ystävällisiä. Huom! Ruoka ei ole hyvää, jos sitä ei slurpaa ("slurps").

Ruoka on lähellä sydämiämme, mutta se aiheutti aika ajoin ongelmia syksyn aikana. Voimme kertoa, että riisiin ja nuudeleihin on mahdollista kyllästyä aika nopeasti. Ruokaloita eli food courteja oli paljon sekä koululla että kaupungilla. Siellä sai itse valita, minkä maalaista ruokaa tahtoi napaansa vetää. Ruoka oli halpaa, annos maksoi noin 2-3 euroa. Kun aasialainen ruoka alkoi erittäin pahasti tökkiä, suuntasimme subwayhin tai italialaiseen. Myös subwayhin ehti kyllästyä syksyn aikana. Testasimme myös Singaporen jäätelöbuffetin (42 eri makua=4 tuntia buffetissa!!), singapore slingit (jäättävän kallista) ja Ikean lihapullat. Parasta kouluruokailussa olivat intialaiset pratat, joita kävimme syömässä välipalaksi melkein joka päivä. Niitä meillä on ikävä.

NUS tarjosi viime vuonna aaltolaisille monta vaihtopaikkaa, lähes 20. Suomalaisia oli siis liikkeellä paljon ja meillekin muodostui oma 7 hengen porukka =A!NUS-tiimi.

A!NUS-tiimi koki paljon yhdessä. Kävimme mm. snorkkeiloimassa Tiomanilla, vietimme yhteensä kuudet synttärarit yllätyslähjoineen, kävimme leffassa sekä söimme Lake Toballa taikasienipitsaa. Syksyn kohokohtana järjestettiin A!NUSPorNo (A!NUS Porras-Nousu), missä oli tarkoitus nousta hirveä määrä rappusia tunnissa. Kaikki haasteeseen osallistuneet epäonnistuivat, mutta yritys oli kova.

Matkustaminen avartaa ja opimme myös koulun ulkopuolella paljon. Yliopisto on ajatellut oppilaiden hyvinvointia ja siksi kesken lukukauden meillä oli viikon loma. Päätimme suunnata Balille. Surffauksen ja rannalla lököttelyn lisäksi kävimme saarikierroksella. Henkilökohtainen kuljettajamme tutustutti meidät baliilaiseen kulttuuriin sekä näytti meille mahtavia maisemia. Kävimme katsomassa hopeakorujen ja puuveistosten valmistusta sekä vierailimme kahvi- ja yrttitarhalla. Siellä jauhoimme kahvia, näimme sivettikissan ja sen kakkapavut, joista valmistetaan maailman kalleinta ja "parasta" kahvia (Laura ei tykännyt). Ahaa-elämyksistä suurin oli kun tajusimme, mistä palmuöljy tulee ja miten ananas kasvaa. Päivän päätteeksi söimme lounasta näköalatasanteelta, josta aukeni mahtava näköala tulivuorelle.

Koulu päättyi jo joulukuun alussa ja lähdimme yhdessä matkustamaan muutamaksi viikoksi Thaimaahan. Krabilla kävimme laskemassa koskea kumiveneellä, ajelimme elefanteilla ja söimme. Muita suomalaisia oli joka nurkan takana, joten sanomisiaan sai tällä kertaa varoa. Krabin jälkeen suuntasimme kohti Kho Phi Phin "autiosaarta". Matkaopaskirja oli ehkä hieman vanhentunut, koska paikka oli täynnä ruotsalaisia bilettäjiä. Pieni bungalowemme sijaitsi bilerannan tuntumassa, eikä eristänyt ääntä eikä hiiriä, mutta olihan se halpa. Kävimme sukeltamassa ja näimme mustekalan, leopardihain, pikku nemo-kaloja, kilpikonnia sekä paljon muita meren otuksia. Sukelluspäivä oli mahtava ja ilta jatkuikin sukellusporukan kanssa tanssien rannan jättikyrvän juurella. Iltaisin turisteille oli tarjolla paljon aktiviteetteja, kuten tulilimbo ja -hyppynarut. Ihmisillä näkyikin paljon palovammoja seuraavina päivinä (urvot). Loma kului mukavasti rannalla lukien, uiden sekä kanotoiden.

Kaiken kaikkiaan syksy oli upea, edustava, ensiluokkainen, erinomainen, loistava, mainio, muhkea, oivallinen, suurenmoinen, verraton, loistelas, makea, tajuton, juhlistu, loistokas, mahtava, fantastinen ja tyylihuhdas. Voimme erittäin lämpimästi suositella vaihtoon lähtöä jokaiselle!

Singaporen kirjeenvaihtajat
Napsu-Naamanen ja Verossiraptori

Vahtimestarit kunniajäseniksi

Kemistikillan kunniajäseniksi päätettiin vuosikokouksessa valita pitkäaikaiset vahtimestarimme Taisto Honkola ja Matti Kivinen. Mikään pieni kunnianosoitus tämä ei ollut, sillä killalla voi olla samanaikaisesti vain kymmenen kunniajäsentä. Jäsenyys on elinikäinen. Kunniajäsenyys voidaan killan sääntöjen mukaan myöntää henkilölle, joka on erityisesti ansioitunut killan toiminnassa tai muuten merkittävästi edistänyt sen pyrkimyksiä.

Vahtimestarimme päätettiin valita kunniajäseniksi, koska he ovat tehneet työnsä tunnollisesti ja aina on voinut luottaa siihen, että heiltä saa eksynyt pHuksikin apua kadotettuaan suuntavaistonsa sokkeloisessa rakennuksessa. Kunnianosoitus oli aiheellinen, sillä Honkolaa ja Kivistä tulee helposti huomioitua aivan liian vähän, vaikka he ovat vuodesta toiseen olleet joka arkipäivä Kemistintien lufkan ytimessä ja toimivat rakennuksen keuhkoina.

Sekä Taisto Honkola että Matti Kivinen ovat molemmat aitoja Espoolaisia. Kivinen on asunut kaupungissa käytännössä koko ikänsä ja Honkolallakin vuosia on kertynyt kaksikymmentävuotiaasta asti. Vahtimestarin hommiakin on kertynyt kiitettävästi, sillä Honkola päätti vaihtaa ravintola-alan

nykyiseen työhönsä noin 15 vuotta sitten. Kivisellä puolestaan on menossa jo 26. työvuosi.

Syyt pitkiin työjaksoihin ovat molemmilla samankaltaiset. Pian eläkkeelle siirtyvälle Honkolalle vähän fyysistä rasitusta vaativa työ sopii mainiosti. Hän aikanaan haki tänne siksi, että päivätyö houkutteli kiireistä ravintola-alan vuorotyötä enemmän. Työvuosiakin oli alla useampi vuosikymmen, joten uuden kokeileminen kiinnosti. Kivinen taas asui Otaniemessä työhön hakemisen aikaan. Teekkari hän ei kuitenkaan ollut, vaan silloinen vaimo sattui olemaan töissä TKK:lla. Rauhallinen toimenkuva oli positiivinen asia, joten kynnys hakupaperien täyttämiseen ei ollut suuri.

Joidenkin mielestä työ saattaa vaikuttaa yksitoikkoiselta ja he itsekkin myöntävät, että tietokoneen hiireen on helppo tarttua hiljaisina päivinä. Työssä on kuitenkin omat positiiviset puolensa. Vaikka teekkareiden ollessa lähistöllä on yleistä, että aina jotain enemmän tai vähemmän mielenkiintoista tapahtuu, on työ kuitenkin turvallista ja ihmisiä ainakin on aina lähistöllä. Mitään vaaratilanteita he eivät muista sattuneen työssäoloaikana.

Työn mielekkyyttä lisää myös se, että on työpari. Vaikka ohikulkevat ihmiset käyvät suhteellisen vähän akvaarion luukulla, työparin kanssa voi aina keskustella. Kun pari ja rakennus ovat tuttuja kuin omat taskut ja vastuutakin on annettu, on työ mukavaa.

Vahtimestarit eivät olleet aiemmin edes kuulleet Kemistikillan kunniajäsenyydestä, eikä huomionosoitusta ei oltu osattu odottaa. Taisto Honkola kertoo olleensa yllättynyt kunniajäsenyydestä. "Hieno asia,

että on huomioitu", Honkola kommentoi. Yllättymisen taso kasvoi, kun hän alkoi selvittelemään enemmän, mistä oikein on kyse. Hän huomasi, ettei kunniajäsenyyksiä kovin usein ole jaeltu ja olikin otettu nimityksestä. "Ihmettelen perusteluja", sanoo Matti Kivinen vaatimattomasti kysyttäessä tunnelmistä. Jäsenyys on kuitenkin ansaittu monen vuoden työllä ja killan jäsenten auttamisella.

Vaikka työvuosia rakennuksella on takana monta, ei kumpikaan osaa nimetä mitään suosikkialkuainetta. Molemmat ovat opiskelleet kemiaa varsin vähän, ne pakolliset opinnot, ja siitäkin on aikaa.

Vahtimestarien työ on rauhallista eikä heidän tarvitse oleskella vaarallisten kemikaalien läheisyydessä, mutta silloin tällöin pieniä päivien piristyskursseja ilmaantuu. Esimerkkinä Taisto Honkola muistaa erään episodin, kun ryhmä hyvissä maisteissa olleita teekkareita saapui pihalle pääovien eteen tarkoitukseen pyrkiä sisään. Ongelma oli vain se, että he halusivat käyttää sisäänkäyntiä oven sijasta tikapuita, joilla oltaisiin rysäytetty ikkunan kautta sisään. Honkola meni paikalle ja pyysi porukkaa lopettamaan touhunsä. Täs-

tä eräs ryhmän jäsenistä ei pitänyt ja alkoi käyttäytymään uhkaavasti ja haastamaan riitaa. Tilanne kuitenkin meni onneksi ohi ja ikkunat säilyivät ehjinä.

Väriä elämään tuo myös erikoisemmat avunpyynnöt ja kemistien touhut. Esimerkiksi keväällä Honkolalta ja Kiviseltä saatiin korvaamatonta apua, kun he saivat laitettua paristot valomiekkaan. Pimeällä valomiekalla olisi ollut kurja sohia, varsinkin kun kyseessä oli niinkin suuri missio kuin Maan valloitus.

Joukko Kemistikillan jäseniä myös halusi osoittaa vahtimestareillemme arvostavansa todella heidän tekemää työtään. Tuloksena ryhmä kävi esittämässä kaikille tutusta vahtimestareista kertovasta laulusta tehdyn muunnellun version Honkolalle ja Kiviselle. Lisäksi he askartelivat suuren sydämen muotoisen kortin, joka nyt koristaa akvaarion seinää.

Tisleen toimitus esittää vahtimestareillemme onnittelunsa kunniajäsenyyksien myöntämisen johdosta ja kiittää ahkerasta työstä, jota he ovat Kemistikillan hyväksi tehneet.

Eniten vituttaa tämä artikkeli

Eniten vituttaa, kun tätä juttua ja yhteistyötä ehdottanut Tisleen toimittaja ei ole tehnyt mitään ennen DL:ää edeltävää iltaa.

Eniten vituttaa, että kuulokkeet ovat sen verta hajalla, ettei edes jeesusteippi riitä korjaamaan niitä kunnolla.

Eniten vituttaa, kun kahden tunnin päästä pitää herätä labraan.

Eniten vituttaa kun Justin Bieberin lemmikkiapina takavarikoitiin Saksassa.

Eniten vituttaa, kun en osaa budjetoida kuin Aino Kopra.

Eniten vituttaa pannujauhotuskahvi kiltiksellä.

Eniten vituttaa, kun fuksimajurin päiväkäskyistä ei saa selvää.

Eniten vituttaa, kun syntetisoimasi tuote kuivattiin 90 asteen uunissa, mutta sulaa-kin sulamispistettä tutkittaessa jo 70 asteessa.

Eniten vituttaa coronapelit keskeyttävät raadin kokoukset.

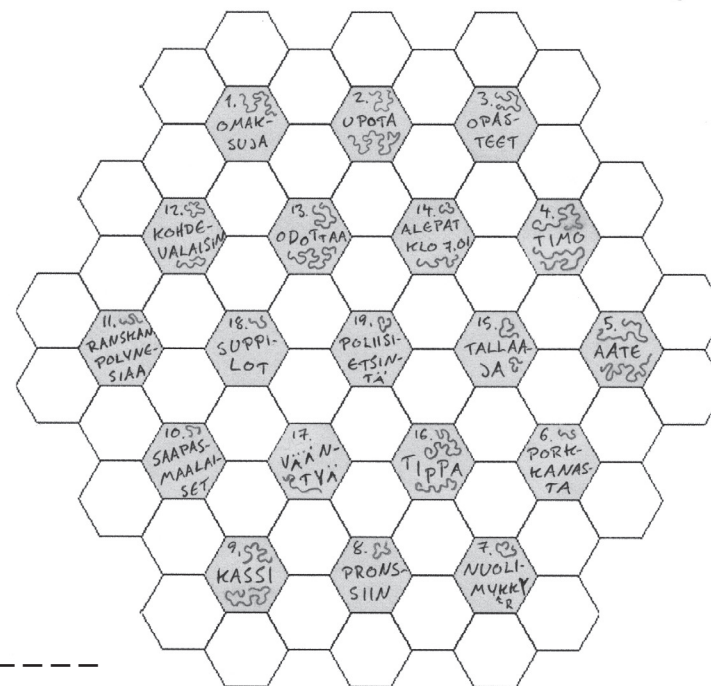
Eniten vituttaa legot pimeään huoneen lattialla.

Eniten vituttaa huhtikuun takatalvi.

Eniten vituttaa Eddyn katkaisematon potkusarja Tekkenissä.

Eniten vituttaa, kun ei keksi mikä vituttaa tätä juttua varten.

Eniten vituttaa Wappu. Kaikki ne ihmiset, juhlat ja alkoholi. Saatana.

Ristikon laatinut: Niklas Ilkka
Ratkaisu löytyy sivulta 32.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____
11. _____
12. _____
13. _____
14. _____
15. _____
16. _____
17. _____
18. _____
19. _____

Kuvat: Jukka Lommi

Hyvinvointipäiväkirja

Teksti: Terveysterroristi Ali Hetki

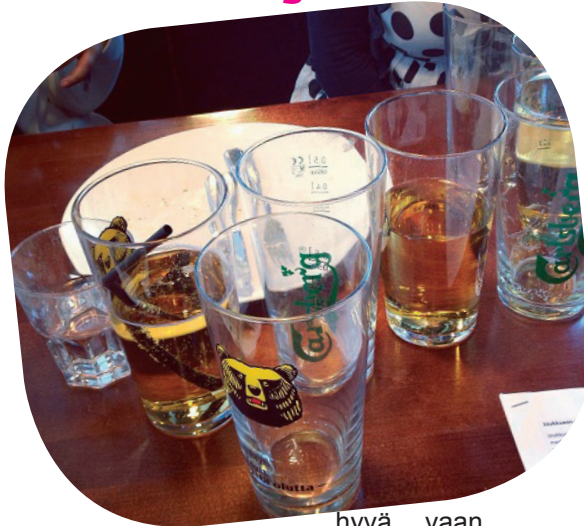
1.3.

Rakas päiväkirjani, tänään heräsin erittäin innokkaana hyvinvointiskabaan! Kuukausi lähti hyvin käyntiin, sillä hyödynsin eilen erään Team Terveysterroristien jäsenen ja parin muun huligaanin kanssa mahdollisuuden ilmaiseen ruokaan, booliin ja Mordorin olueen työn tekijäkaadossa. Aamutuimaan kävin kyselemässä Facebookissa olisiko kadonnut muistini mahdollisesti Väärinymärrettyjen sitsien löytötavaroissa, sillä kuuleman mukaan olin käväissyt aamuyön tunteina vetämässä parit tanssiaskeleet Smökissä.

Tämä päivä on muutenkin erittäin mieluinen, sillä kiljubileissä tehty diili kasvisruokahelmikuusta umpeutui kello 0:00. Juhlistin asiaa terveellisellä, englantilaisittain valmistetulla aamiaisella. Pekonin tosin jouduin korvaamaan tonnikalasäilykkeellä.

Lähdin hoipertelemaan heti aamumättöksen jälkeen Alvarin ruokalaan. Koska kanasoossi maistui suhteellisen tylsältä, nappasin suolapurkin ja lisäilin siitä makua aina muutaman haarukallisen välein. Ahkerana treenaajana tiedän kuinka tärkeää on kuunnella kehoa ja pitää huolta tarpeeksi korkeasta verenpaineesta. Aamulla taisi paineet olla matalalla, koska teki niin kovasti mieli suolaista. Bonuksena sain jodivarastotkin täytettyä.

Koska halusin voida hyvin, jätin matematiikan laskarit pois aikataulustani. Sen sijaan rykäisin coronat ja menin auttamaan kaveriani muutossa. Ilmestyin tosin paikalle niin myöhään, että kaikki tavarat olivat jo asunnossa. Ihan

hyvä vaan, koska olisin voinut siinä puuhassa vaikka katkaista kynnen.

Muuttohomma oli niin rankkaa, että alkoi taas hiukoa. Lähdin bussilla ostamaan S-marketista valmisburgerin ja söin sen paluumatkalla. Ketsupin puute harmitti, mutta muuten aromit olivat kohdillaan. Juuri kun olin päässyt lukaaliini äitini soitti ja pakotti minut syömään jäätelöä Teboil-ravintolaan. Ei ollut mahdollisuutta liikkua itse sinne, sillä äitikulta nouti ja palautti minut autollaan.

Kuuden aikaan maa ei enää huojunut niin paljon jalkojeni alla, joten ajattelin lukea hieman anaaliittisen kemian prujuja. Tietokoneelta. Eli olin tunnin Facebookissa lukemassa päivän uutisia. Juuri kun olin siirtymässä anaaliittisen pariin, kaverini ehdotti tupareihin osallistumista. En voinut kohteliaisuusyistä kieltäytyä, joten vieritin itseni viereiseen rakennukseen Rainbow vadelma-carambola -mehu ja salmiakkieliiksiiri laukussani. Kuvailisin iltaa oikein onnistuneeksi.

Darra: 0/5, seuraavan päivän hilpeys: 5/5

9.3

Hei taas päiväkirja<3 hyvinvointiskaba on sujunut mallikkaasti, vaikka välillä olenkin vaivannut päättäni sillä, mahdolliko ryhmän muut jäsenet saada tarpeeksi niitä oikeaan suuntaan sijotustamme parantavia pisteitä kerätyksi, mutta juuri tällä hetkellä tunnelmani ovat luottavaiset! Eilen olin erään ryhmämme jäsenen kanssa suunnittelemassa jäynää ja kulutimme noin viisi annosta naamaa kohden. Tenttiviikollakin yritin toteuttaa mahdollisuuksieni mukaan aktiiviseen toimintaan tähtäävää skabaa, eikä kuumeenpoikanenkaan estänyt esimerkiksi Keltsussa käymistä.

Olin jotenkin todella väsynyt tänään aamulla, koska tapani mukaiset viiden tunnin yöunet eivät taaskaan olleet tarpeeksi. Mikäs siinä, parilla kahvikupilla lähti päivä käyntiin ja ei kun Dipoliin vetämään kunnon setit spaghetti bolognesea.

Sen jälkeen oli tarkoitus työstää kaikille niin tuttua kelan laskua. Aivoni eivät aivan toimineet. Oli kauhea jano, joten vettä kului jonkin verran yli litran tässä vaiheessa. Suunnittelin excellin käyttämisen opettelua, mutta homma taisi olla liian raskas herkille aivoilleni. Lopulta teleporttasin itseni Alepaan ja sieltä siirryin Rainbow kokispönikän kanssa kotiin. Nautinto. Oli tarkoitus työstää vielä kelan laskua, mutta söinkin litrajäätelöä ja join virvoitusjuomaa koneen ääressä. Lisää nautintoa. Onhan ihmisen tärkeää pitää huolta hyvinvoinnistaan.

Olin todella uupunut kaikesta tästä hengellisestä räsityksestä, joten otin kahden tunnin unet. Herättyäni päätin harrastaa porraskävelyä painavien painojen kera. Siirryin siis muutama tölkit laukussani kerroksen ylemmäs tupareihin.

Aluksi tarkoitukseni oli vähän maistella boolia ja juoda siihen kolmen annoksen rajalle, mutta urheiluhenkinosti päätään ja halusinkin päästä oikeaksi velhoksi. Tämä tosin vaati 170cm tai 18 yksikköä pitkän tölkeistä rakennetun taikasauvan, mutta koska tiesin hallitsevani maagiset alkoholinkäyttövoimat, otin haasteen vastaan. Puolen yön jälkeen olinkin suorittanut tehtävän ja pääsin tökkimään porukkaa asunnon korkeuteen suhteutettuna pitkällä taikasauvallani.

Myöhemmin kutsu kävi vielä beer pongin pelaamisiltamaan, mutta koin urheilteeni jo tarpeeksi tältä illalta. Rajansa kaikella: olin jo tänään tehnyt tarpeeksi kilpailun eteen. Huomennakin pitää jaksaa.

Darra: 0/5, seuraavan päivän hilpeys: 5/5

18.3

Päivä oli oikein onnistunut. Noudatin terveysohjelmaani tunnollisesti ja käsi sydämellä. Ainoa huono puoli oli, että koko päivä sisälsi liikaa paikasta toiseen siirtymistä ja hengästyminen on tunnetusti hengen-vaarallista, mutta tästäkin selvisin kunnialla.

Päivä alkoi liian aikaisin, kun jo kahdeksalta piti siirtyä läntiseen satamakaupunkiin. Aikaiset herätykset eivät todellakaan tue hyvinvointiani... Aamuyö kului kaupunkikierroksen merkeissä ja kylmän ilman vuoksi jouduin aloittamaan lämmittävän juoman nauttimisen suunnilleen yhdeksän aikaan. Olikohan se Seiskan terveysuutiset mistä luin, että alkoholi kiihdyttää pintaverenkiertoa? Ehdottomasti positiivinen asia näillä keleillä.

Kävimme vetämässä naamariin kunnan setit Hämiksén ruokalassa ja jumitimme siellä noin tunnin ajan. Emme yksinkertaisesti vain pystyneet siirtymään eteenpäin, koska vatsalaukkuumme oli ilmestynyt kahden kilon saaliit ruokaa. Sain kuitenkin kofeiiniannoksen, joten pystyin siirtymään Lidliin ostamaan peltikattodrinxun välineitä.

Tehtävänämme oli vaihtaa klemmari jonkin isompaan ja parempaan. Monen yrmeän ihmisen jälkeen kohtasimme vihdoinkin pelastavan enkelin: vaihdoimme hiuspinnin suureen suklaarasiaan. Kaakaopavuthan ovat tunnetusti terveellisiä, sillä ne alentavat verenpainetta, parantavat eturauhassyövän ja ovat lääke AIDSiin. Kannattaa silti aina syödä mahdollisimman paljon suklaata, vaikkei olisi edes HIViä. Koko

rasia taisi kadota päivän aikana tai ainakaan sitä ei enää muutaman tunnin päästä löytynyt mistään. En tunnusta mitään...

Vasta Niemeen paluun jälkeen pystyin kunnolla avaamaan korkin, jostain henkistä ja psykologista rajoitetta siinä vaan on. Vihdoin pintaverenkierto alkoi jyllätä ja kylmyys katosi totaalisesti. Erilaisten tehtävien jälkeen oli aika esittää huolella valmistelemamme speksi. Se sujui vallan hyvin, sillä en tarvinnut harjoiteltuja vuorosanoja lainkaan. Roolini oli humalainen ja sehän sopi. Tuntui siltä, kun en olisi näytellyt ollenkaan!

Kello oli varmaan kuusi, mutta muistikuvani alkavat jo tässä vaiheessa päivää olla hatarat. Muistan sen, että söin lautasellisia pytipannua paikassa X ja kuulemani mukaan olin myös varastanut muilta ruokaa. Luin kerran jostain terveyskirjasta, että pitää syödä jaksakseen. Ehkä alkukantaiset viettiini olivat heränneet ja siksi olin ottanut

kunnan mätöt?

Jossain vaiheessa tietääkseni siirryimme Ranchulle ja huhujen mukaan olin korkannut siellä ainakin yhden. Ehkä jopa kaksi? Meiningistäni päätellen saattoi mennä enemmänkin. Ainakin pintaverenkiertoni oli tässä kohdalla kunnossa, mutta ikinä ei voi olla liian varma, joten päätin ottaa vielä muutaman varmistaakseni paleltumiselta välttymisen.

Ilta jatkui siihen suuntaan, että kengätkin sujahtivat jossain vaiheessa pois jaloista. Saan olla kiitollinen krapulanestogeeneistäni, sillä ne mahdollistavat maksimaalisen hyvinvoinnin päivästä toiseen.

Darra: 0/5, seuraavan päivän hilpeys: 6/5

27. - 28.3

Keskiviikko oli rankka päivä, koska koko päivä oli täynnä ohjelmaa. Luonnollisesti kuljin bussilla lafkalle lukemaan

itsetoimisesti kelaa. Päädyin kuitenkin ahkerana muijana siivoamaan kiltahuoneen ja sen rasituksen jälkeen lojuin sohvalla yli tunnin. Kaikki kiltiksellä käyneet voivat vain kuvitella sen työn määrää. Ansaitseen tästä kyllä plussan.

Illalla oli tiedossa erään koulutustilaisuuden jatkot, joten piti hän sinne tietenkin etkoilla. Periaatteeni kun on se, että kun kerran miinuksia hankitaan, ei turhia pidä säästellä. Niinpä ilta venyi, venyi ja paukkui ja lopulta löysin itseni istumassa Joutomiesten parvekekaiteelta auringon nousun aikoihin. Tarkoitukseni ei ollut ihan näin hyvin panostaa, mutta koska olen naispuolinen henkilö Teekarikylässä, niitä juomia käytännössä tyrkytetään käteeni. Pakko siis ottaa.

Totesin nunkkumisen olevan täysin turhaa, joten jatkoin matkaani samoilla silmillä työsopimuksen tekoon. Luin kerran Demi.fi:stä, että hajuvesi on lääke kaikkeen ja se pelasti minut tälläkin kertaa: haisin paljon vähemmän vanhalta viinalta.

Loppupäivä meni nukkuessa ja herättyäni jatkoin tietysti tunnollisena Terveysterroristina matkaani eräisiin tupareihin. Paardeissa kuulin huhua, että jos urheilee samaan aikaan kun on alkoholin vaikutuksen alaisena, ei voi saada plussapistettä?! Daah, miten tulen ikinä saamaan ne 8 pakollista kerättyä? Pitänee vissiin käydä ostamassa Keskon kaupasta Pirkka-oluita. Siellä saa (korttia) vilauttamalla.

Sopiva päätös päivälle oli kanaburger mäkissä baariexqun jälkeen. On Ota-niemestä poistumisessa hyvätkin puolensa!

Darra: 0/5, seuraavan päivän hilpeys: maaribileet/5

Tisle vastaa

Kysy mitä tahansa, Tisle vastaa. Tällä palstalla Tisle vastaa juuri teidän, rakkaat lukijat, kiltahuoneen seinällä esittämiinne kysymyksiin. Myös jatkossa kysymysten lähettäminen on mahdollista suoraan toimituskunnalle palautteena osoitteeseen tisleista@list.ayy.fi.

Ketä oli Pano ori?

- Mutsis tuttu

Iron sali treeni, haluan sen pepun!

- Ensin opettelet kirjoittamaan yhdys­sanat oikein ja sitten harrastat nykytanssia, balettia ja akrobatiaa 10 vuotta, niin helppoa se on.

Miksi Petri Kostiaa ei näy ikinä missään?

- Kysyimme Petriltä itseltään: ”Pahoitelen, etten ole kiireiltäni ehtinyt viipyä kiltahuoneella tai tapahtumissa, mutta olen silti aktiivisesti mukana kiltamme toiminnassa ja hei, vaalikokoukseenkin on enää reilu puoli vuotta aikaan joten nähdään viimeistään siellä!” Haastattelu suoritettiin puhelimitse, sillä Petri oli haastattelupäivänä sairaalassa loukatuaan itsensä liukuportaissa.

Miksi kompostissa ei ole valoja?

- Jos ei Hullu ukko ja kotiteollisuuskään tiedä sitä niin kuka sitten?

Mistä kahvimorso laulaa?

- Kahvista. Usko tai älä.

Miksi Tisleen nimi on Tisle?

- Eräänä synkkänä päivänä vuonna 1966 nuori kemistinalku löysi kotimat­kallaan maasta yksisarvisen munan. Kemisti päätti hoivata löytämänsä munaa ja yllättäen jo viikon kuluttua siitä

kuoriutui täysikasvuinen vaaleanpunainen yksisarvinen, joka nappasi nuoren kemistimme selkäänsä ja lähti laukkaamaan sateenkaarta pitkin kohti taivaalla siintävää tähdenlentoa. Tähden kyydisä yksisarvinen kiitti kemistiä saamastaan hoivasta, antoi tälle uuden munan ja katosi donitsin muotoiseen portaaliin. Tähdenlento vei kemistin tämän kotiin, jossa hän huomasi, että munassa luki ”Tislaa minut”. Kemisti teki työtä munan käskettyä ja hänen ihmetyksekseen hänen kolviinsa ilmestyi sateenkaaren värinen lehti, joka tuoksui sinisiltä appelsiineilta ja jonka kansilehdessä komeili 24 karaatin kullalla kirjoitettuna ”Tisle”.

Missä on kaikkien kaipaama rikkamuri?

- Turha ruikuttaa Tisleelle, Paavo.

Onko häränkivekset itseasiassa sonninkivekset?

- Härkä on kuohittu sonni, eli kyseisen sonnin kivekset eli testikkelit ovat joko poistettu tai tehty toimintakyvyttömiksi. Eli jos ravintolassa syömäsi kivekset olivat toimintakunnossa ennen niiden poistamista, ne olivat sonninkiveksiä (ja kyseinen sonni vaihtoi hiippakuntaa ja muuttui häräksi sinun takiasi). Parempia päiviä nähneet kivekset taas olivat peräisin härästä.

Milloin ilmestyy Alite?

- Kun Tisleen toimittaja käy vessassa.

Mikä lafkan vessoja vaivaa?

- Ne eivät ole rykäsynkestäviä

Mitä on linnunmaito?

- Nautinnollisen hyvää juotavaa

Jos liimaa voileivän kissan selkään ja tiputtaa sen 3. kerroksesta, laskeutuuko kissa jaloilleen vai voileipä voipuoli alaspäin?

- Nyt ollaan suurien asioiden äärellä. Tisleen suorittamissa perusteellisissa tutkimuksissa huomattiin, että lopputulokseen vaikuttaa muun muassa pudotusasento, tuuli, kissan rotu, käytetty voileipä, etäisyys magneettisesta pohjoisnavasta, sekä pudottajan alushousujen elastaanipitoisuus. Valtaosassa kokeissa kissa kuitenkin laskeutui jaloilleen, jonka jälkeen se lähes poikkeuksetta söi selässään olleen voileivän kera lasin valkoviiniä.

Vastaus elämään, maailmankaikkeuteen ja kaikkeen muuhun sellaiseen?

- Neljäkymmentäkaksi. Oikeasti? Kuka sivistymätön sika tuhlaa Tisleen aikaa näin turhilla kysymyksillä?

Mikä ihmisiä vaivaa?

- Rintaliivit painaa.

Jos Tisleen toimittajilta kysyy ovatko he homoja, niin onko vastaus sama kuin tähän kysymykseen?

- Ei, olemme asexuaaleja.

Mihin perunajauho häviää koronapöydältä?

- Se katoaa kiltahuoneella asustavien lintujen ja kotkien suihin.

Miksi Antti voitti Tekkenissä?

- Antti sikisi Playstationin toisesta ohjaimesta

Miksi TF:n spagettipäivä on keski­viikkoisin?

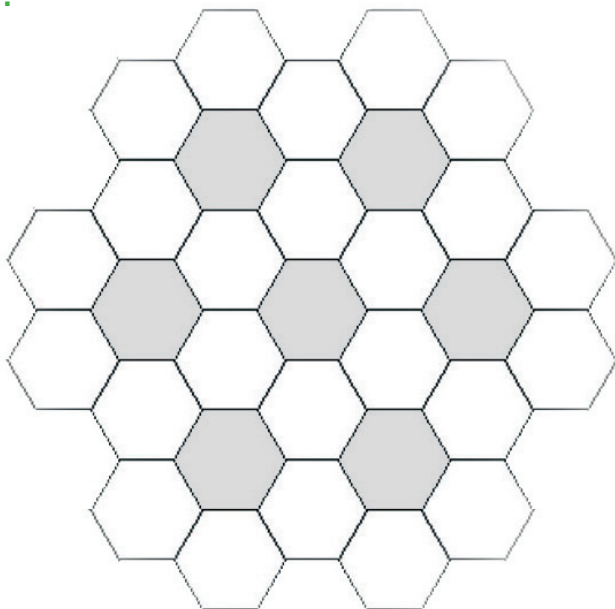
- Koska suuri ja mahtava Lentävä Spagettihirviö sanoo niin.

Mitä on tapahtunut päärakennuksen WC:n seinäkirjoituksille remontin yhteydessä? Ja pitäisikö vessat suojella museoviraston toimesta, jotta nämä alkukantaiset töherrykset säilyisivät?

- Tisleen virallisten lähteiden mukaan kyseiset seinäkirjoitukset ovat PJK:n Juopuu-lehden toimituksen hallussa. Lehden toimitus hakee kirjoituksista inspi­raatiota ja parannusta oman lehtensä nykyiseen tasoon.

Heksaristikon ratkaisu:

1. OPPIJA
2. VAJOTA
3. VIITAT
4. JUTILA
5. AJATUS
6. RAASTE
7. KURARE
8. KUPARI
9. LAUKKU
10. ITALOT
11. TAHITI
12. SPOTTI
13. VARTOA
14. AVATUT
15. ASTUJA
16. PISARA
17. TAIPUA
18. TRATIT
19. RATSIA

Tekisitkö ite paremman? No tee! Täytä pienestä kennosta vähintään valkoiset ruudut (vihjeet plussaa +++), lähetä esim. kuvana/skannattuna osoitteeseen nilkka@cc.hut.fi ja löydä mestari-teoksesi ensi Tisleestä.

Kuvat: Jukka Lommi

Tisleen edellisessä numerossa julkaistuista Suuren seksikyselyn tuloksista kävi ilmi, että Kemistikilän oman CanCan-ryhmän tanssijatytöt ovat suosituin päiväunien kohde. On yleisesti tiedossa, että moni vaivaa päätänsä miettien, miten näitä hemaisevia neitosia oikein kuuluisi käsitellä. Saako tulla kysymään nimmaria? Purevatko he (ja kuinka kovaa)? Olenko ok, jos varpaitteni känsät ovat levinneet nenänpäähän asti? Tanssijat ovat huomanneet fanejaan vaivaavat kysymykset ja suosituivat toteuttamaan yhteistyössä Tisleen toimituksen kanssa UKK-henkisen käyttöoppaan, jotta kaikilla olisi mahdollisuus tehdä lähempää tuttavuutta CanCan-tanssijoiden kanssa.

1. Miten lähestyä heitä?

Jotkut tykkäävät rajummasta menosta ja meiningistä, mutta CanCanin tytöt kaipaavat turvallista olkapäätä. Tässä haastattelujen perusteella koottuja vinkkejä:

“Juo vitusti viinaa ja puhu hänelle tunteistasi.”

“Tee yläosaton tanssivideo jossa hoet rakastavasi häntä.”

Kokemuksen perusteella voidaan sanoa, ettei ainakaan kannata mennä kysymään heiltä aasialaisten hierontapalveluiden tarjoamisen mahdollisuutta. He ovat niin väsyneitä keikan jälkeen, että kaipaavat itse hierontaa.

2. Mitä voisın tarjota?

Mordorin olut kelpaa melkein kaikille. Ainoastaan yksi hajaääni vastasi valkoviinin ja skumpan, mutta yleisesti ottaen näiden tanssijoiden bensana toimii oluet ja Viron exportviinakset. Parhaat aplodit on todistetusti saatu keikoilla, joilla aloittelut on hoidettu peltikatolla. Sitruunaa siis vaan puristelevaan ja jääpalamuotit pakaseen, jotta saadaan sopivat kiinteät faasit lasiin jäähdyttämään kuuman keikan jälkeen.

3. Iskurepliikkejä, jotka toimivat?

“Sun silmäs on ku tähdet!ei tosin yhtä kirkkaat mut yhtä kaukana toisistaan.”

“Onks sun vanhemmat terroristeja, kun oot tommonen pommi?”

“Jos kauneus olisi tippa maitoa, olisit aika suuri lehmä.”

“Kiinnostasko neitiä maata retkottaa meitin sukuhaudassa?”

“Sussa on jotai itämaista sä tanssit ko kameli.”

Hyvä keino kiinnittää CanCanilaisen huomio on myös rykäistä molo hänen syliinsä. Mololla tarkoitetaan tässä yhteydessä siis sitä coronan isoa nappulaa.

CanCan
-käyttöopas

4. Mistä CanCanin tytöt tykkäävät?

Siivoamisesta ja keittiössä häärimisestähän ne. Mikään ei ole mukavampaa kuin voileipien valmistaminen mielitylle. Kemistit ovat kivoja kavereita heidän mielestään, joten iskurepliikkina voi käyttää myös jotakin kemiaan liittyvää sutkautusta, kuten "voisitsä olla mun elämäni divetymonoksidi?"

Jotkut neropatit tosin vastasivat yleisen konsensuksen vastaisesti, että heidät saa syttymään "KIK:kiläiset", "tissit" ja "kahvimorso". Näitä toiveita on kuitenkin sen verran vaikea tyydyttää, että ykköspesälle päästäkseen kannattaa vain yrittää jutella heille leppoisasti heidän mielenkiinnon aiheistaan, kuten lusikasta ja imurin eri käyttökohteista.

5. Nyt taisi mennä pieleen... mitä teen?

Menit siis kuitenkin sanoissasi ja tavoissasi sekaisin ja ehkäpä tokaisit vahingossa "ooksä terroristi kun sul on kaks pommia"? Pahempi juttu, mutta tilanne on mahdollista hyvittää. Pidempää kaavaa vaaditaan, mutta se on vaivan arvoista.

CanCanin muija leppyy helpoiten ottamalla banjon käteen, menemällä hänen ikkunansa alle ja esittämällä jonkun sopivan serenadin, esimerkiksi "Jos eukkosi kieltää sua juomasta". On kurja tuuri, jos kohde sattuu asumaan neljännessä kerroksessa, mutta silloin ainakin koko Otaniemi saa nauttia sulosävelistäsi.

6. Voinko mennä kiikaroimaan treenejä? Jokaisen keikan katsominen vie kaikki rahani.

Ensinnäkin, jos kaikki rahasi menevät CanCan-esityksissä juoksemiseen, kannattaa miettiä kahteen kertaan priorisointiesi kohteet. Ei kannata tuhlaa niitä loppuja kaikista rahoistasi mihinkään turhaan, kuten ManManin esityksiin tai juomien tarjoamiseen muille kuin CanCanin jäsenille. Jos olet tosissasi tässä asiassa, rahasi kyllä riittävät. Tutan tulevan kansallispankin pääekonomistin mukaan pikavipit ovat hyvä keino tienata lisää massia.

Toiseksi, ei kannata mennä tyttöjen perässä salakatselamaan treenejä, sillä salissa ei juuri muita kuin poikia näy. Naisethan tunnetusti käyvät aina yhtä aikaa vessassa, joten muulle ei aikaa jää.

7. Minkälainen ulkoisen habitukseni tulisi olla?

Tytöt tykkäävät vain ja ainoastaan vähintään 1800mm pitkistä, isohabaisista, miehistä, joilla on joko vaaleat hiukset ja siniset silmät tai tummat hiukset ja ruskeat silmät. Lihasten täytyy olla aina kyllästetty vauvaöljyllä. Sillä yhdellä KIK:kiläisistä syttyneellä haastateltavalla oli ihanteena konerasvaiset, vaaleanpunaiseen pukeutuvat sintit, mutta tätä ihannetta ei voi todellakaan ottaa yleiseksi tavoitteeksi. Pukeutumisen tulisi erään tanssijan mielestä olla "mahdollisimman rikas ja blingbling öky super. Kasseilla on väliä. Siis niiden merkkikassien, joita hän minulle ostelee."

Rakas labrapäiväkirja

"Ei hitto! Ei tää titraudu ikinä. Miten täst värimuutoksesta voi ees tietää millon se on valmis?" Oli taas yhdet analyyttisen labrat ja yritin epätoivoisesti saada liuksen muuttumaan violetista "vaalean violetiksi". Olin jo jonkin aikaa tuijottanut tippojen putoilua ilman huimattavaa värin vaihtoa ja turhautumiseni alkoi varmasti näkyä päällepäin. "No näytähän sitä..." kuulin takaani assarin äänen ja samalla näin lihaksikkaan käsivarren kurottuvan ohitseni kohti byrettiäni. Huomaamattani luokseni oli kävellyt se hyvännäköinen labra-assari, livari, jota olin pariinkin otteeseen katsellut sivusilmällä. Tajuaamatta itsekkään mitä tein, nojauduin hieman taaksepäin, jolloin tunsin hänen lihaksikkaan rintansa selkääni vasten. Pohdin miltä mahtoi tuntua kun nuo kädet kietoutuisivat ympärilleni ja pitelisivät minua sylissään. Sitten aloin miettimään hänen kauniin sinisiä silmiään ja huuliaan, jotka suorastaan kutsuivat maistamaan itseään. Taisin vajota täysin haavemaailmaan, sillä havahduin livarin ääneen "Tykkäätkös?" "Sori, mitä?" "Ei, kun vaan että oot kohta tovin vaan tuijottanut mua. Ota kuva niin voit kotonakin ihailla." Lehaudin aivan punaiseksi, enkä saanut oikein sanaa suustani. Jo on röyhkee jätkä. "Toi on nyt kuitenkin titraantunut. Koita pärjätä sen kanssa." jatkoi livari ja poistui auttamaan jotain muuta. Itse otin lukeman ylös byretistä ja menin vessaan kasaamaan itseäni. Jos vaikka punoitus vähän häviäisi. Palatessani vessasta näin livarin lähtevän labrasta kiltikselle päin. Päätin laittaa labrapaikkani järjestykseen ja pitää itsekin pienen tauon...

Onko sinulla mielikuvitusta jatkaa tarinaa? Lähetä kirjoittamasi tarinan toinen osa Tisleen toimitukselle osoitteeseen tislelista@list.ayy.fi tai suoraan päätoimittajalle. Toimitus valitsee parhaan jatkon, joka julkaistaan seuraavassa Tisleessä. Kirjoittamasi jatkon ei välttämättä tarvitse päättää tarinaa.

Onko värillä väliä?

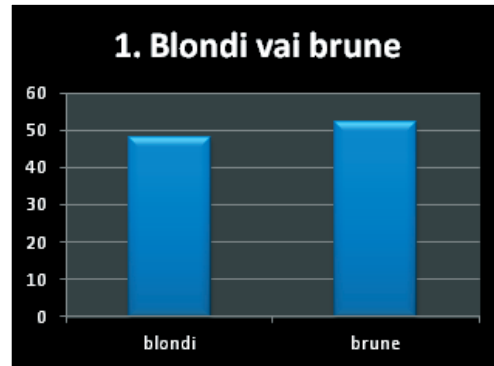
Tisleen toimituksen korviin kantautui huhu miesten hiusvärikiintymyksen vaikutuksesta siihen, onko mies niin sanottu tissi- vai peppumies. Huhu kuuluu näin: "Mies, joka tykkää blondeista on peppumies ja mies, joka tykkää bruneista on tissimies". Tarkkaavainen toimittaja oli kuitenkin sitä mieltä, että tässä ei voi olla perää (tirkk) ja asia oli selvitettävä. Myös kaikkein kaunein hiusväri, punainen, puuttui kokonaan joukosta. Huhun kertojan mukaan punapäät ovat viljejä kortteja eivätkä siksi olleet mukana. Mutta kuinka viljejä? Se täytyi ehdottomasti selvittää. Alkoi suuri hiusvärikiintymys.

Kysely koostui kolmesta kysymyksestä:

1. Blondi vai brune
 2. Tissit vai peppu
 3. Blondi, brune vai punapää
- Kyselyyn vastasi 100 opiskelijaa.

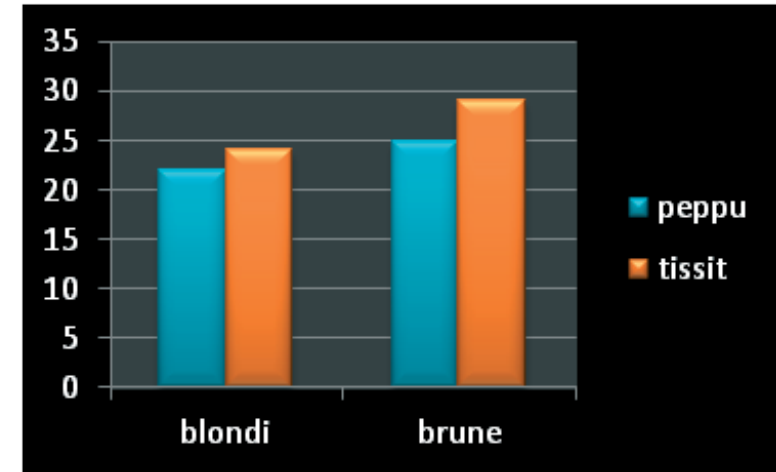
Ensimmäisen kysymyksen jälkeen tilanne oli todella tasaväkinen. Brunet olivat hieman suosituimpia.

Toisessa kysymyksessä (tissit vai peppu) erot olivat huomattavasti suuremmat:

Voidaan siis tehdä johtopäätös, että opiskelijajoukko on enemmän tissi- kuin peppumiehiä.

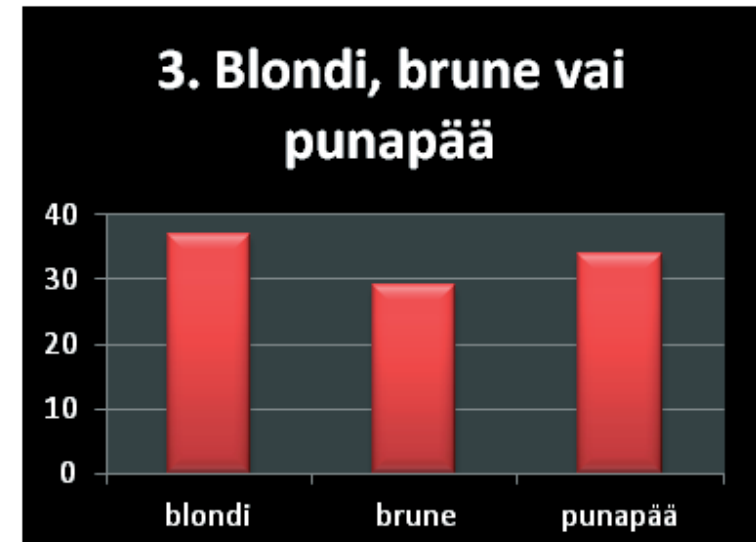
Kuinka tämä tulos nyt suhtautuu hiusvärikiintymyksen ja ulkomuotokiintymyksen kanssa?

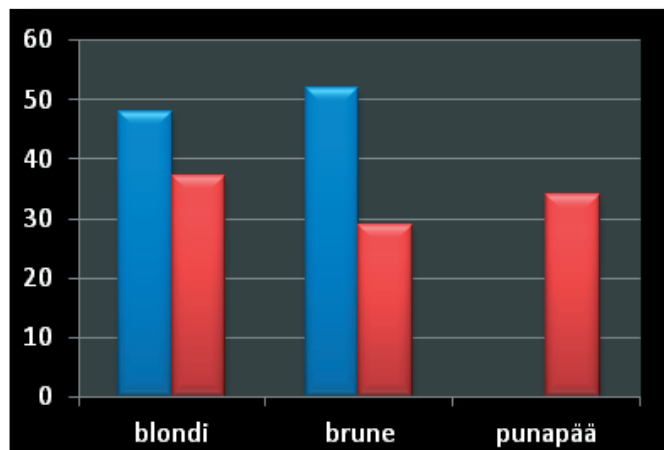
Eihän tästä voi muuta sanoa, kun että blondi tai brune, tissit on kivemmat.

Nyt vielä viimeiseksi se kaikkein polttavin kysymys (ainakin toimituksen mielestä): miten punapäät sekoittavat pakkaa?

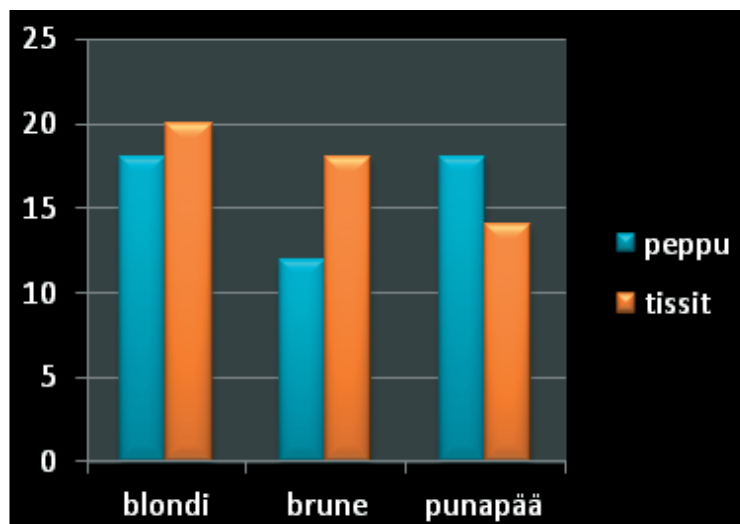
Punapäät kiilaavat blondien ja brunettien väliin. Erot ovat kuitenkin aika pieniä.

1. ja 3. kysymykset yhdistämällä saadaan havainnollinen kuva tilanteesta. Punapäät siis tosiaan syövät kannatusta enemmän bruneilta kuin blondeilta.

Punapäiden lisääminen vaikuttaa kuitenkin tissi-peppu-jakaumaan seuraavanlaisesti:

Voidaan todeta, että punapäiden lisäys vaikuttaa eniten brunepeppumiehiin. Myös alun huhu osoittautuu osittain vääräksi, sillä blondeista tykkäävät ovat yhtälailla tissi- kuin peppumiehiä. Brunettien kohdalla huhu kuitenkin pitää paikkansa: bruneista tykkäävät ovat enimmäkseen tissimiehiä. Tämän kuvan perusteella on selvää, että bruneista tykkäävät peppumiehet toivoisivat salaa brunettien olevan punapäitä ;)

Ei muuta kun värjäämään hiuksia, jos omistat hyvän pyllyn!

